NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2020/774,

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2020,

luvan antamisesta Suomen tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 287 artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([1]) ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2006/112/EY 287 artiklan 5 kohdan mukaan Suomi voi myöntää vapautuksen arvonlisäverosta, jäljempänä 'alv', sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on kansallisena valuuttana Suomen liittymispäivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan enintään 10 000 ecua.

(2) Suomi pyysi kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 6 päivänä tammikuuta 2020, lupaa ottaa käyttöön direktiivin 2006/112/EY 287 artiklan 5 kohdasta poikkeava erityistoimenpide, jäljempänä 'erityistoimenpide', jolla vapauttamisen raja-arvo korotettaisiin 15 000 euroon ja jota sovellettaisiin 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisen ajan. Erityistoimenpiteellä verovelvolliset, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 15 000 euroa, saisivat vapautuksen tietyistä tai kaikista direktiivin 2006/112/EY XI osaston 2–6 luvussa tarkoitetuista alv-velvollisuuksista.

(3) Direktiivin 2006/112/EY 281–294 artiklassa säädetyn pienten yritysten erityisjärjestelmän raja-arvon korottaminen on yksinkertaistamistoimenpide, koska sillä voidaan vähentää merkittävästi pienten yritysten alv-velvollisuuksia.

(4) Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti Suomen pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 10 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti 11 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyllä kirjeellä Suomelle, että sillä oli kaikki pyynnön arviointia varten tarvittavat tiedot.

(5) Erityistoimenpide on neuvoston direktiivin (EU) 2020/285 ([2]) mukainen. Mainitulla direktiivillä muutettiin direktiivin 2006/112/EY XII osaston 1 lukua, joka koskee pienten yritysten erityisjärjestelmää. Direktiivillä (EU) 2020/285 pyritään vähentämään pienille yrityksille alv-säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja kilpailun vääristymistä sekä kansallisella että unionin tasolla ja vähentämään kielteisiä vaikutuksia, joita liittyy siirtymisestä verovapaudesta verotukseen (niin sanottu raja-arvovaikutus). Sillä pyritään myös varmistamaan, että yritysten on helpompi noudattaa säännöksiä ja verohallintojen helpompi valvoa niiden noudattamista. Pyydetty 15 000 euron raja-arvo on direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2020/285, mukainen.

(6) Erityistoimenpide on verovelvollisille valinnainen. Verovelvolliset voivat edelleen valita tavallisen alv-järjestelmän direktiivin 2006/112/EY 290 artiklan mukaisesti.

(7) Suomen toimittamista tiedoista ilmenee, että erityistoimenpiteellä on vain vähäinen vaikutus Suomessa lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavien verotulojen kokonaismäärään.

([1]) EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

([2]) Neuvoston direktiivi (EU) 2020/285, annettu 18 päivänä helmikuuta 2020, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta (EUVL L 62, 2.3.2020, s. 13).

(8) Erityistoimenpiteellä ei ole kielteisiä vaikutuksia arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin, koska Suomi tekee kompensaatiolaskelman neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 ([3]) 6 artiklan mukaisesti.

(9) Koska Suomi odottaa korotetun raja-arvon vähentävän alv-velvollisuuksia ja siten pienentävän pienten yritysten ja veroviranomaisten hallinnollista rasitusta ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia mutta koska se ei vaikuta suuresti arvonlisäveron kokonaiskertymään, Suomelle olisi annettava lupa soveltaa erityistoimenpidettä.

(10) Erityistoimenpiteen soveltamista koskevan luvan olisi oltava määräaikainen. Määräajan olisi oltava riittävä, jotta raja-arvon vaikuttavuutta ja asianmukaisuutta pystytään arvioimaan. Lisäksi direktiivin (EU) 2020/285 mukaan jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava kyseisen direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 ja sovellettava niitä 1 päivästä tammikuuta 2025. Sen vuoksi on aiheellista antaa Suomelle lupa soveltaa erityistoimenpidettä 31 päivään joulukuuta 2024,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 287 artiklan 5 kohdassa säädetään, Suomelle annetaan lupa vapauttaa arvonlisäverosta verovelvolliset, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 15 000 euroa.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan tiedoksi.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2024.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Suomen tasavallalle.

Tehty Brysselissä 8 päivänä kesäkuuta 2020.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. METELKO-ZGOMBIĆ

([3]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1553/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä (EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9).